

Ziņu Pūce

Zentas Mauriņas Grobiņas vidusskolas avīze

2021./2022.m.g. Nr.1

Sveiki, skolabiedri, skolotāji un vecāki!

Ir iesācies jauns un diezgan pagrūts mācību gads klātienē, esam diezgan paspējuši jau piedzīvot. Un arī skolas avīze ir atsākusi funkcionēt. Tā, protams, nepastāvētu bez Ilonas Toropovas, kura sparīgi meklēja nākošos skolas ziņnešus un tas viņai arī ir izdevies. Šobrīd jūs lasāt redaktora sleju, par kuru atbildīga esmu es, Kitija Berģe, bet tālāk varēsiet lasīt arī šo skolēnu - Viktorijas Aļeksejevas, Elizabetes Kanderes, Tīnas Evelīnas Virbules, Martas Viktorijas Pacunskas, Sanijas Feodosovas, Anetes Laursones - gūto informāciju, viņu domas, kā arī lūkoties pašu veidotās fotogrāfijās. Šajā pirmajā avīzes izdevumā varat izlasīt, kā veicas mūsu absolventiem, ko viņi atceras no Grobiņas skolas laikiem, uzzināt par notiekošo skolas pašpārvaldē, atskatīties uz sporta dienu. Un vēl jau ir bijuši dažādi notikumi...

Šis gads sakarā ar bijušo tālmācību un šobrīd esošo Covid-19 stāvokli ir bijis diezgan sarežģīts. Pirmajā septembrī priecīgi uzsākām mācības klātienē, bet jau pēc dažām nedēļām atkal nokļuvām mājās. Bet es tiešām lepojos ar skolas un skolotāju ieguldīto darbu, lai pēc iespējas kvalitatīvāk un ilgāk mūs mācītu klātienē un pēc tam attālināti. Atzīstu, ka nebija viegli arī atsākt skolā mācības. Dažkārt ir grūti nosēdēt skolas solā 7, 8 un pat 9 stundas, bet pēc manām domām šādi mēs tiešām iegūstam vairāk zināšanas, nekā mācoties mājas apstākļos. Un cik jauki ir klātienē satikt klasesbiedrus un draugus, protams, arī skolotājus. Tajā pašā laikā jānovērtē arī pieredze, ko sniegusi mācīšanās attālināti.

Šis vīruss tiešām ir mūs ļoti ietekmējis un, manuprāt, mēs vēl ilgi no viņa pavisam neatbrīvosimies, tāpēc iesaku jums novērtēt to, kas mums šobrīd ir un neuztraukties tik ļoti par to aizmirsto mājas darbu vai, iespējams, to piecinieku matemātikā, jo mums tiešām ir daudz pozitīvo lietu, kurām šobrīd būtu jāpievērš uzmanību.

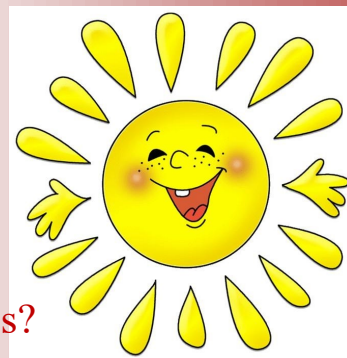
Viss būs labi!

Kitija

Foto: Dace Hermane

Interesanti, kā klājas mūsu absolventiem - gan tiem, kuri nupat beiguši vidusskolu, gan tiem, kuri skolas durvis aizvēruši jau ilgāku laiku? Ko viņi vislabprātāk atceras no savām skolas gaitām? Ko nemaz negribas atcerēties?

Ieklausies savos priekšgājējos. Varbūt ir ko likt aiz auss?

Helēna Anna Bunka (2021.gada absolvente):

“Visspilgtāk no vidusskolas laika atceros pasākumus, kurus ar klasesbiedriem veidojām, organizējām un vadījām. Pēdējais klātienes pasākums, ko organizējām, bija Skolotāju diena. Tā, manuprāt, izdevās uz visiem 110%, vismaz atsauksmes saņēmām tikai pozitīvas. Veidojot jebkuru pasākumu, vienmēr varējām radoši izpausties, radot labāko mūsu vīzijas versiju. Protams, nekas no tā nebūtu iespējams bez skolotājas Ilzes Kāles. Viņa mums pilnībā uzticējās un atbalstīja grūtos brīžos. Laikam jau viņa bija galvenais iemesls kāpēc mūsu klase bija tik vienota. Šobrīd studējot man visvairāk noder zināšanas ko ieguvu informātikā un programēšanā, kā arī ekonomikā un projektā “Esi Līderis!””

Evija Gorbunova (2011.gada absolvente):

“Esmu studējusi Rīgas Stradiņa universitātē reklāmu un mārketingu. Tagad strādāju Latvijas Zaļajā punktā kā mārketinga projektu vadītāja.

Skolas laiks bija foršs, man paveicās, jo bija forši klases biedri. Bijām gudrā klase, un reāli arī gājām uz to, neļāvām viens otram atslābt.

Mani mīļākie mācību priekšmeti bija matemātika un vēsture. Skolotājs Guntis Viļumsons ir labākais vēstures skolotājs. Viņš vēstures faktus mācēja pasniegt interesantāk, un, ja uzmanīgi klausījies un lasīji, vēsture nevarēja nepatikt.

Mans ieteikums citiem - klausies ko skolotāji stāsta, jo viņi izstāsta galveno esenci, interesantos faktus un dažādus knifiņus, kas, ticiet man, atvieglo mācību procesu. Vēl man ir siltas atmiņas pret bioloģiju. Skolotāja Anna Duļbinska vienmēr mums ļāva dzert tēju stundās, un tas arī padarīja mācību procesu foršu. Nebija tās sajūtas, ka esam *notiesātie*, kuriem sūri un grūti jāmācās. Dažreiz stundās veidojās pat veidojās pat diskusijas par dažādām tēmām, kuras daudz vairāk *aizķērās*, nekā plikie fakti.

Bija arī sliktākas lietas. Kad mācījos, mums skolā bija izteikts mobings jeb bullying. Ceru, ka tas ir samazinājies un jaunieši ir kļuvuši iecietīgāki pret citiem. **Darot ļaunu, sakot cietsirdīgas lietas, tu pats neklūsti populārāks vai spēcīgāks, tu nodari pāri citam.** Vai tiešām tev pusaudža gados gribas nest atbildību par kāda cita cilvēka dzīvi? :)”

Kristiāna Golovānova (2021.gada absolvente):

“Tagad mācos Liepājas universitātē par skolotāju.

Grobiņas skola vienmēr paliks manā atmiņā, jo Grobiņā mācījos jau no pirmās klasītes. Varu droši teikt, ka zināju katru skolotāju, katru kabinetu un pat katru skolas stūri.

Vidusskola man visvairāk paliks atmiņā, pateicoties maniem superīgajiem klasesbiedriem un skolotājai Ilzei Kālei, kura mums bija kā mamma - paslavēja vai arī uzmundrināja, ja kaut kas nesanāca.

Es ieteiktu iesaistīties ikvienā pasākumā, ko skola piedāvā, jo tas tikai paspilgtina skolas gadus. Piemēram, pateicoties Eiropas klubam, es tiku uz Strasbūru, lai apmeklētu Eiropas Parlamentu un iepazītu tā darbību.”

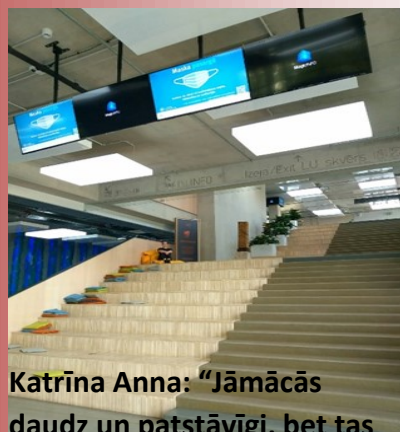
Kristiāna: “Es jums novēlu - veidojiet skolā sev tādu vidi, lai, atskatoties uz skolas laiku, būtu tikai labas atmiņas!”

Dāvis: “Vislielākais ieguvums ir meklēt informāciju un mācīties pašam.”

Dāvis Laursons (2021.gada absolvents) tagad mācās Latvijas Kultūras koledžā:

“Grobiņā mācoties varēja just skolotāju neatlaidību no tevis *izmocīt* rezultātu. Atceros, ka bieži dzirdēju atgādinājumus izpildīt darbus, kuri man noteikti nebija prioritāšu sarakstā. Visos kabinetos skanēja teikums: "augstskolā tev tā pakaļ neskrīs!" Lai cik grūti bija saņemties un pašam mācīties, skolotājiem bija taisnība. Tagad Latvijas Kultūras koledžā studēju kultūras menedžmentu specializācijā tehniskā producēšana. Kad neesmu lekcijās, pētu skatuves konstrukciju un iekārtu teoriju.”

Katrīna Anna: “Jāmācās daudz un patstāvīgi, bet tas jau pašsaprotami.”

Katrīna Anna Ozoliņa (2021.gada absolvente):

“Domāju, man ļoti paveicās ar klases kolektīvu, atmiņas par kopā organizētiem pasākumiem un priekšnesumiem ir manas mīļākās. Iesaku jums visiem visur piedalīties, jo visi pasākumi veido spilgtākās atmiņas. Paldies arī skolotājai Ilzei Kālei, ka noturēja mūs visus kopā!

Es mācos bioloģiju Latvijas universitātē un man līdz šim ir ļoti pozitīva pieredze. Pasniedzēji ir pretimnākoši un saprotoši. Novēlu jums izbaudīt skolas gadus! Grobiņā ir forši! :)”

Rudens pārdomas

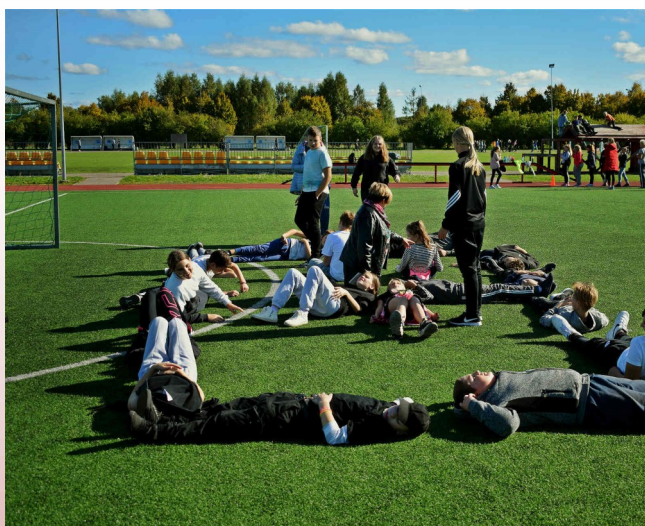
Sveiki, mani sauc Viktorija un es mācos 8.c klasē. Es piedalos skolas avīzes ‘‘Ziņu Pūce’’ redakcijā, jo vēlos rakstīt un izteikt savas domas par dažādiem sev saistošiem tematiem, piemēram, pasākumiem un atgadījumiem saistībā ar skolu.

Kopš pagājuša gada pavasara sākuma līdz šā gada pavasara beigām mācījāties attālināti. Personīgi man patika mācīties attālināti, jo es ieguvu jaunas prasmes ar dažādām datorprogrammām. Šī netipiskā mācīšanās sākumā šķita interesanta. Tomēr man apnīka. Pagaidām es neilgojos pēc attālinātajām mācībām, jo klātienē apgūt tēmas ir daudz vieglāk. Redzēsim, kā risināsies tālākie notikumi. (Raksts iesniegts oktobra sākumā, kad mācības vēl notika klātienē-red.)

Esot klātienē ir jāievēro ierobežojumi, lai varētu turpināt mācīties skolās. Viens no ierobežojumiem ir maskas. Sākotnēji bija neliels traucējums elpot, bet tagad vairs tādu nav. Man nav iebildumi pret maskām—ko vajag, to vajag. Grūtākā daļa būtu atcerēties masku paņemt līdzi.

Ir jau pagājis viss septembra mēnesis ar dažiem notikumiem. Pirmajā septembrī bija prieks satikt visus, kuri nebija redzēti ilgāku laiku. Pēc tam bija interesanti, jo dažus priekšmetus sāka mācīt jauni skolotāji. Jaunos skolotājus bija patīkami satikt, jo saņemt kaut ko jaunu ir patīkami. Pēc laiciņa pienāca arī sporta diena. Sporta dienas sākumā iesildījāties ar zumbu, es biju viena no dejas demonstratorēm. Dienas gaitā nonācām pie dažādām stacijām, kur veicām dažādus uzdevumus. Man visvairāk patika spēlēt *desas*. Mēneša pēdējā nedēļā, pirmajā oktobrī, bija Skolotāju diena. Mūsu klases audzinātājam Lilitai Līnei ir divas audzināmās klases, tāpēc viņa saņēma divus sveiciens. Mēs klasē katrs uzzīmējām vienu apsveikumu, un visus salikām kopā kā vienu albumu. Otrā klase bija uzklājusi skaistu galdu rudens noskaņās. Mums bija prieks sagādāt jaukus mirkļus mūsu skolotājam. Man liekas, ka skolotāja arī bija priecīga.

Tās ir pagaidām visas manas pārdomas....

Sporta diena.

Foto: Marta Viktorija Pacunskā

Skolēnu pašpārvalde 2021

Šogad par pašpārvaldes prezidenti tika ievēlēta 11. klases skolniece Evelīna Jansone. Vēlēšanas notika tikai pašpārvaldes lokā, tas ir iemesls, kāpēc par šīm vēlēšanām iespējams neko nezinājāt. Šobrīd vēl nav daudz informācijas par pašpārvaldē notiekošo, taču apsolām ekskluzīvu informāciju katrā avīzes izdevumā. Intervijā Tina dod vārdu Evelīnai.

Kāpēc Tu vēlēties kļūt par skolēnu pašpārvaldes prezidenti?

Šajā skolā mācos jau no 1.klases un vienmēr esmu bijusi īsta mūsu skolas patriote. Manuprāt, ja ir kāds, kurš pārzina mūsu skolu gandrīz visās jomās, tad tā esmu es, jo piedalos visās aktivitātēs un projektos, ko piedāvā. Pazīstu visus skolotājus un lielu daļu skolēnus, kā arī vienmēr izpalīdzu organizēšanā, ja tas nepieciešams. Jau 6. klasē biju mazās skoliņas pašpārvaldes prezidente, jau tad zināju, ka kādu gadu šo sapni realizēšu arī lielajā skolā (kad bija atsevišķa vidusskola un sākumskola). Tā ir ļoti liela atbildība, tomēr esmu priedīga ieviest jaunus pasākumus un tradīcijas turpmākos divus gadus, kuros darbošos, un aicinu ikvienu ar jaunām idejām nebaidīties un vērsties pie manis, lai tās piepildītu.

Foto: Evelīna (no kreisās)kopā ar savu vietnieci Saniju projekta "Rakstām savu vēsturi" sanāksmē Čehijā šī gada novembrī.

Vai Tu esi apmierināta ar savu izvēlēto komandu ?

Pavisam man ir 3 komandas. Viena no tām ir Kapsēdē, kur es diemžēl nevaru būt klāt, tāpēc visus veicamos uzdevumus nododu attālināti. Otra komanda - Grobiņā, bet nevaru teikt, ka visi jaunieši, kuri ir pieteikušies, ļoti aktīvi darbotos. Taču man vēl ir laiks, lai viņus paskubinātu un piesaistītu vēl citus dalībniekus. Un trešā komanda ir mana superkomanda - abas vietnieces (Sanija Feodosova un Samanta Žvagule) un skolotāja Linda Astrauska. Tā patiešām ir sapņu komanda, jo kopā atrisinām sarežģītus uzdevumus, nonākam pie jaunām idejām un kārtīgi izsmejamos.

Ko Tu vēlētos mainīt skolēnu pašpārvaldes darbā?

Noteikti vēlos, lai visi skolēni būtu aktīvāki. Ir daļa, kas pieteikušies nemaz nezinot, kur piesaīkās. Ir daļa, kas nereaģē un neatbild, vispār neierodas uz sapulcēm. Darītāju ir tiešām ļoti maz, būtu daudz vieglāk, ja būtu vairāk motivētu jauniešu. Bet, manuprāt, tā nav bijis iepriekšējos gadus, jo vienmēr pašpārvalde bijusi ļoti aktīva. Es gribu cerēt, ka tomēr, gadam ejot uz priekšu, skolēni būs ieinteresētāki.

Vai Tu jūti skolēnu un skolotāju atbalstu?

Skolotāju atbalstu es esmu jutusi vienmēr, ne tikai šajā jomā. Protams, katram skolotājam ir arī savi darbiņi, kas jā dara, bet esmu pilnīgi pārliecināta, ka, ja man būtu nepieciešama palīdzība, es to saņemtu. Tāpat arī skolēniem ir savi darbi, taču man ir svarīgs tikai manas pašpārvaldes komandas atbalsts, jo tai ir līdzīgi pienākumi kā man, un to es pavisam noteikti jūtu.

Karjeras nedēļas pasākumos skolēni iepazīna IKT nozari

No 11. līdz 15. oktobrim Latvijas skolās notika Karjeras nedēļa, kuru jau deviņto gadu organizēja Valsts izglītības attīstības aģentūra (VIAA) sadarbībā ar partneriem reģionos. Papildus centrālajiem notikumiem – izglītojošām tiešsaistes diskusijām skolēniem un vecākiem, kā arī ideju hakatona atklāšanai [Tavai karjerai](#) Facebook kontā un portālā TVNET - īpaši pasākumi notika arī skolās.

Dienvidkurzemes novadā, Zentas Mauriņas Grobiņas vidusskolā, diskusiju jauniešiem „Iedvesmas stāsti – kā es nokļuvu IKT nozarē?” kopīgi vēroja 7.c klases jaunieši sadarbībā ar sociālo zinību skolotāju Mairu Runi. Jauniešiem bija iespēja ne tikai klausīties, bet aktīvi iesaistīties diskusijās, uzdotot interesējošos jautājumus čata sadaļā.

Savukārt, sadarbībā ar klašu audzinātājiem karjeras konsultanti īstenoja Karjeras viktorīnu, kuras laikā skolēni, spēlējoties ar aplikāciju Quizizz, mācījās par dažādām karjeras tēmām. Klašu ietvaros labākie spēlētāji tika apbalvoti - 7.c klase (Evija Pelcere, Nikolajs Jansons, Markuss Siliņš), 8.a klase (Adrians Pričins, Adrians Eglē, Jānis Gabriels Dūčis), 8.c klase (Rainers Vitkus, Enija Būčiņa, Viesturs

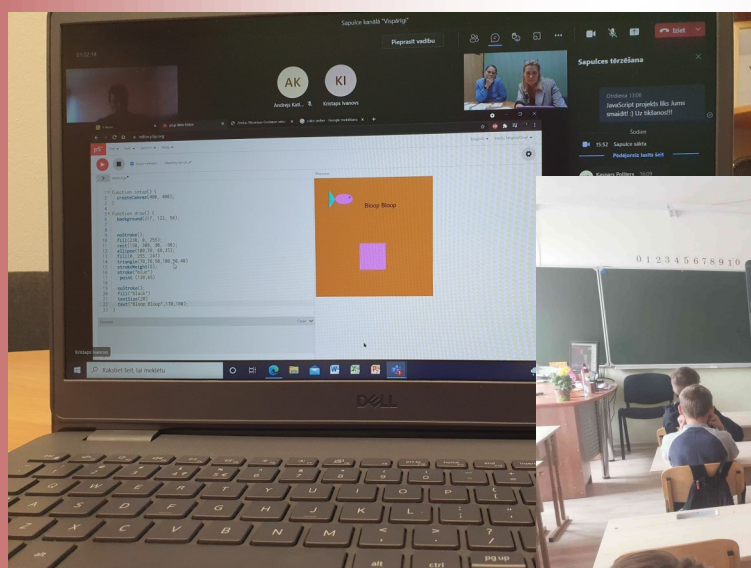
Kazbuķis), 8.d klase (Renāte Ūdre, Elizabete Eglīte, Gabriels Tomaševskis), 9.a klase (Roberts Jansons, Toms Laizāns, Meldra Graikste), 9.d klase (Rēzija Liepiņa, Kristers Dirnēns, Tīna Virbule), 12.a klase (Marta Petkus, Ralfs Bērziņš, Marta Airisa Mūrniece).

Skolas pedagogiem šajā nedēļā bija iespēja piedalīties Karjeras izglītības platformas PROFOLIO prezentācijā. MS Teams platformā tikāmies ar tās izveidotāju Iļu Dobahovu un uzklaudījām labās prakses piemēru Ropažu vidusskolā, tiekoties ar PĶK Gitu Zeltiņu.

Ievērojot epidemioloģisko situāciju valstī, Karjeras nedēļas noslēgumā platformā MS Teams 7. – 9. klašu skolēniem bija iespēja izmēģināt radošo programmēšanu Learn IT programmēšanas skolas pedagoga Kaspara Politera vadībā. Izglītojošais materiāls pieejams VIAA Youtube kontā un īstenojams vienas mācību stundas ietvaros arī šobrīd

Lielu paldies sakām visiem klašu audzinātājiem un skolas pedagogiem, kuri paši aktīvi iesaistījās un mudināja arī jauniešus piedalīties Karjeras nedēļas pasākumos!

Pedagogi karjeras konsultanti Zaiga Štēra un Viola Grīnbarte

Visas Karjeras nedēļas garumā sadarbībā ar latviešu valodas skolotājiem notika eseju konkurss "IKT manā dzīvē", kurā skaidri atklājās, cik nozīmīgas informācijas un komunikācijas tehnoloģijas ir ikviena cilvēka dzīvē gan šobrīd, gan arī nākotnē.

Emīlija Mikuļska (9.b): "Arī skolās padziļināti tiek mācītas dažādas datorzinātnes, piemēram, datorika/ informātika, programmēšana, šogad arī vidusskolēniem ir jauns priekšmets – digitālais dizains. Šobrīd es saprotu, cik ļoti nozīmīgi un aktuāli ir šie mācību priekšmeti. Tie noteikti būs svarīgi jebkurā nozarē, tāpēc, domāju, ka savai tālākai izglītībai izvēlēšos skolu, kurā viena no prioritātēm būtu tehnoloģiju pieejamība."

Elīna Losmane (9.b): "Manā dzīvē tehnoloģijas spēlē lielu lomu, kā jau jebkuram mūsdienu cilvēkam. Pirmkārt, tehnoloģijas ir ļoti spēcīgi ietekmējušas un pārveidojušas manu mācību procesu skolā, piemēram, digitālās grāmatas, iespēja meklēt informāciju internetā, veidot prezentācijas, dažādas aplikācijas, kas padara mācību procesu vieglāku un produktīvāku. Esmu pati sākusi apgūt spāņu valodu ar aplikācijas palīdzību. Manuprāt, valodas apguve ir daudz vieglāka nekā no grāmatām, viss ir organizēts tā, lai valodu apgūtu pēc iespējas labāk un kvalitatīvāk. Aplikācija uzreiz parāda nepareizo vārdu, to izlabo, kā arī ir iespējas mācīties sarunāties un dzirdēt pareizo izrunu, nav jāšķirsta lapas un jāpilda uzdevumi, kuriem tu nemaz nezini pareizo atbildi."

Gints Kristers Rezcovs (9.b): "Ar šo ierīču palīdzību iespējams izmantot jebkuru aplikāciju, lietotni un atrast nepieciešamo informāciju, sazināties ar citiem cilvēkiem, tiem piemīt plaša funkcionalitāte, sākot no fotografēšanas, beidzot ar darbu plānošanu, nenoliegšu, tas ir arī labs brīvā laika pavadīšanai, jo iespējams, protams, spēlēt dažādas spēles. Lielākā priekšrocība, manuprāt, ir tas, ka man pieejama plaša informācija, piemēram, mācoties jebkuram pārbaudes darbam, es meklēju atbildes nezināmiem jautājumiem. Ierīces, precīzāk, viedtālrunis un interneta pieejamība man ļoti palīdz mācību procesā."

Ha-ha!

Skaidroju vecmāmiņai, ka mācos par programmētāju. Palikām pie tā, ka remontēju televizorus un audzēju peles.

Matīss Sunips (9.b): “Tehnoloģijas nodrošina praktiski visu, protams, ja tev ir nauda. Ar tehnoloģijām tu vari pasūtīt sev ēdienu vai nopirkt kaut ko, kas nepieciešams, vai skatīties, lasīt ziņas par to, kas notiek pasaulē. Pagaidām man un ļoti daudziem citiem jauniešiem tehnoloģijas ir viens no svarīgākajiem mācību avotiem.”

Pēteris Pelīte (9.b): “Man personīgi telefons ir nepieciešams, lai varu sazināties ar draugiem un izklaidēties, taču ir reizes, kad tas nepieciešams nopietnākām lietām, piemēram, saziņai ar vecākiem. Pagājušā vasarā es biju nometnē un tās laikā bijām aizbraukuši paēst uz kafejnīcu, kurai blakus bija veikals. Nometnes vadītāji ļāva ieiet veikalā. Kamēr es stāvēju rindā un visu nopirku, redzēju, kā mūsu autobuss tieši tajā brīdī dodas prom. Labi, ka autobusā bija mans draugs, un es viņam varēju piezvanīt, lai atbrauc man pakal. Kad autobuss piebrauca pie manis, man tas likās ļoti smieklīgi, bet, ja tajā momentā man nebūtu telefona, tad tas nemaz nebūtu bijis smieklīgi. Tātad ir reizes, kad tehnoloģijas ir tiešām ļoti noderīgas un atvieglo sadzīvi.”

Ha-ha!

Dators, krītot no 16. stāva domā:
"Eh, nebūtu slikti tagad uzkārties!"

Hakers skaita lūgšanu:
-Dieva tēva, Dieva dēla un svēta gara vārdā
ENTER!

Mūsdienu jaunieši novērtē tehnoloģiju pozitīvo nozīmi, bet saprot arī to bīstamību. Jādomā gan par drošu internetu, gan par to, cik daudz posta biežā tehnoloģiju lietošana var nodarīt veselībai. Galu galā nav mazsvarīgi, kur paliek visas šīs ierīces pēc lietošanas beigām.

Elīna: “Tehnoloģijām, kā jau katrai lietai, ir sava pozitīvā un negatīvā ietekme pasaulē un katra indivīda dzīvē. Kā jau minēju, tās var dot prasmes, zināšanas un padarīt dzīvi vieglāku, bet, ja tu izmanto šo iespēju kā degradācijas avotu, kā piemērus minot, dažādas datorspēles vai tiešsaistes totalizatorus - var rasties atkarība.”

Emīlija: “Vēl viena aktualitāte un arī problēma šobrīd - kā attālinātā mācīšanās ir ietekmējusi jauniešu dzīvi un veselību Covid-19 pandēmijas laikā. Daudziem šī ilgā atrašanās pie datora vai telefona ekrāna būtiski ir izmainījusi gan fizisko, gan garīgo veselību. Attālināto mācību laikā skolēni lielāko dienas daļu pavadīja pie dažādām elektroniskām ierīcēm un maz laika veltīja aktivitātēm svaigā gaisā. Tas, protams, ne tikai neveicina bērnu fizisko un psiholoģisko attīstību, bet pat kavē to.”

Gints: “Protams, lietojot internetu, ir jābūt ļoti uzmanīgam un piesardzīgam, jo, ja sāc lietot nezināmas, aizdomīgas mājaslapas, var sastapties ar diezgan bīstamām lietām, kā nelegālo vielu tirgošanos, krāpniekiem, cilvēku izmantošanu nelikumīgām, bīstamām darbībām, cilvēku izspiešanu, un var uzzināt par tevi jebkādu informāciju, ko pēc tam izmantot pret tevi. Pats noteikti cenšos lietot drošu internetu, domājot par drošām parolēm un personīgas informācijas nepopularizēšanu.”

Ha-ha!

Ātri, viegli e-pastam

Pielikums atvērās;

Ilgi, grūti datorīņš

No vīrusa ārstējās...

Matīss: “No vienas puses es atbalstu tehnoloģijas, no otras nē, tāpēc ka bērniem tās ir kaitīgas – ne tikai datorspēles, bet dažādi video, kuri viņiem nav piemēroti, atbilstoši vecumam. Protams, ir iespēja mācīties, skatīties dažādas latviešu multfilmās vai spēles, pamācības, taču vienmēr ir risks redzēt, kas nav atbilstošs un piemērots.”

Pēteris: “Man liekas, ka tehnoloģiju joma attīstās strauji, jo ļoti bieži iznāk kaut kas jauns un uzlabots, taču tanī pašā laikā tehnoloģijas rada atkritumus un piesārņo mūsu planētu. Lai novērstu planētas piesārņošanu, būtu jādomā, kā šos atkritumus izmantot otrreizējā pārstrādē.”

Novēlam visiem
skaisti nosvinēt Latvijas
dzimšanas dienu!

Avīzes "Ziņu Pūce" redakcija